BIBLIA LATINA

Klosterneuburg, um 1310/1315 Seite 312r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

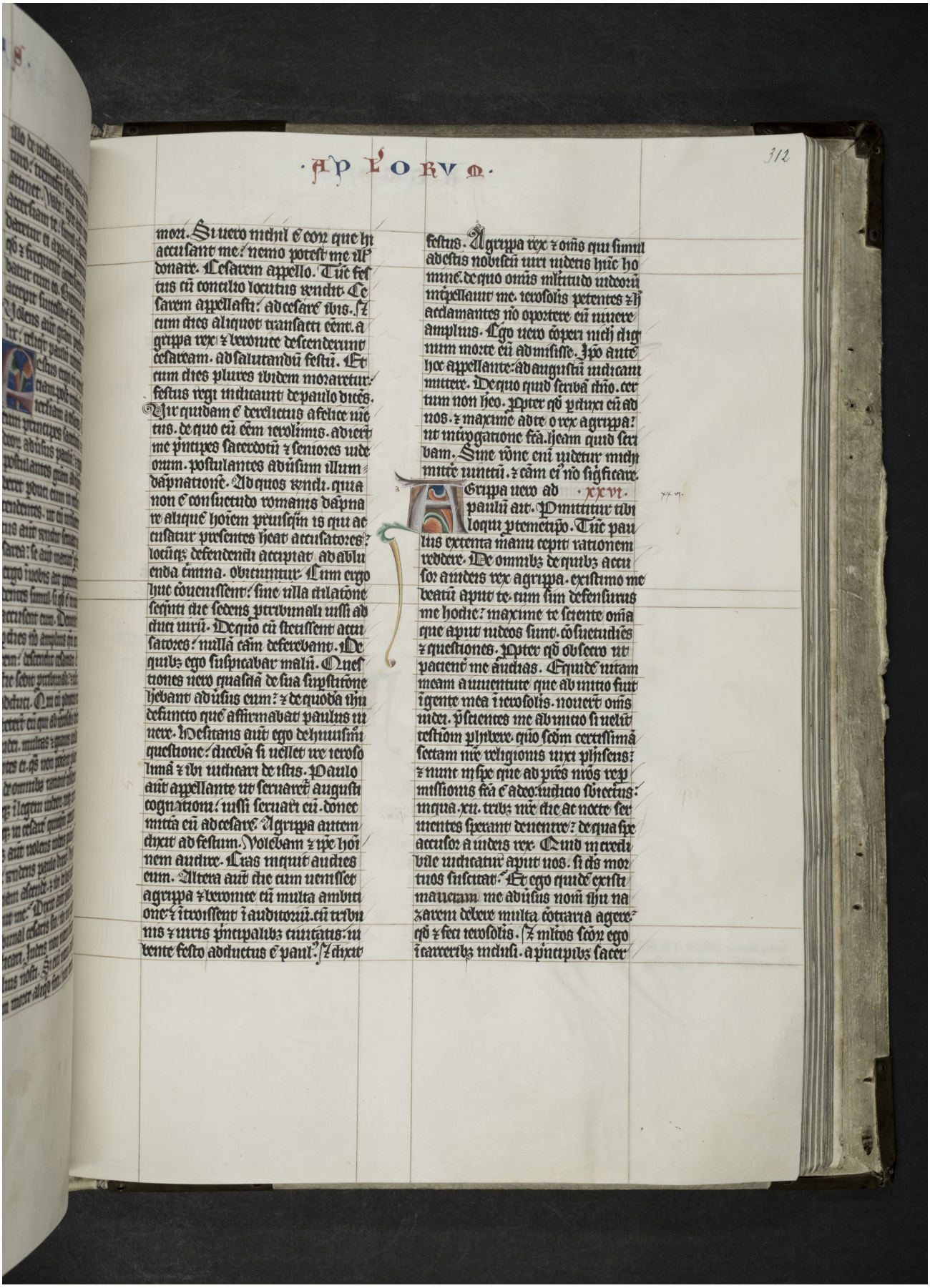

mori. Si uero nichil ē eorū que hi
accusant me: nemo potest me illi
donare. Cesarem appello. Tūc fes
tus cū concilio locutus rendit. Ce
sarem appellasti: ad cesarē ibis. Et
cum dies aliquot transacti eēnt. a
grippa rex ⁊ beronice descenderunt
cesaream. ad salutandū festū. Et
cum dies plures ibidem moraretur:
festus regi indicauit de paulo dicēs.
Vir quidam ē derelictus a felice uīc
tus. de quo cū eēm ierolimis. adierūt
me p̄ncipes sacerdotū ⁊ seniores uide
orum. postulantes adūsum illum
dāpnationē. Ad quos rendi. quia
non ē consuetudo romanis dāpna
re aliquē hoīem priusq̄m is qui ac
cusatur presentes hēat accusatores:
locūq; defendendi accipiat ad ablu
enda c̄mina. obiciuntur. Cum ergo
huc cōuenissent: sine ulla dilatōne
seq̄nti die sedens p̄tribunali uissi ad
duci uirū. De quo cū stetissent accu
satores: nullā cām deferebant. De
quibus ego suspicabar malū. Ques
tiones uero quasdā de sua sup̄stitōne
hēbant adūsus eum: ⁊ de quodā ihū
defuncto quē affirmabat paulus iu
uere. Hesitans aūt ego de huiusmō
questione: dicebā si uellet ire ieroso
limā ⁊ ibi iudicari de istis. Paulo
aūt appellante ut seruaret augusti
cognitioni: uissi seruari eū. donec
mittā eū ad cesarē. Agrippa autem
dixit ad festum. Volebam ⁊ ipe hoī
nem audire. Cras inquit audies
eum. Altera aūt die cum uenisset
agrippa ⁊ beronice cū multa ambiti
one ⁊ itroissent ī auditoriū. cū tribu
nis ⁊ uiris p̄ncipalibz ciuitatis: iu
bente festo adductus ē paul⁹. Et dixit
festus. Agrippa rex ⁊ oīs qui simul
ad estis nobiscū uiri uidetis hūc ho
minē. de quo oīs multitudo iudeorū
intēpellauit me. ierosolis petentes ⁊ h̄
acclamantes nō oportere eū uiuere
amplius. Ego uero cōperi nichil dig
num morte eū admisisse. Ipō autē
hoc appellante: ad augustū iudicaui
mittere. De quo quid scribā dn̄o. cer
tum non hēo. Propter qd̄ p̄duxi eū ad
uos. ⁊ maxime ad te o rex agrippa:
ut interrogatione fcā. hēam quid scri
bam. Sine rōne enī uidetur michi
mittere uinctū. ⁊ cām eī nō sig̃ficare.

·xxvi·

Agrippa uero ad
paulū ait. Permittitur tibi
loqui p̄temetipō. Tūc pau
lus extenta manu cepit rationem
reddere. De omnibz de quibz accu
sor a iudeis rex agrippa. existimo me
beatū apud te. cum sim defensurus
me hodie: maxime te sciente oīa
que apud iudeos sunt. cōsuetudiēs
⁊ questiones. Propter qd̄ obsecro ut
pacient̄ me audias. Equidē uitam
meam a iuuentute que ab initio fuit
īgente mea ī ierosolis. nouerūt oīs
iudei. p̄scientes me ab initio si uelit
testiōm p̄hibere. quō scdm certissimā
sectam nr̄e religionis uixi phariseus:
⁊ nunc in spe que ad p̄res nr̄os rep
missionis fcā ē adeo: iudicio subiectus:
in qua .xii. tribz nr̄e die ac nocte ser
uientes sperant deuenire: de qua spe
accusor a iudeis rex. Quid incredi
bile iudicatur apud uos. si d̄s mor
tuos suscitat: Et ego quidē existi
maueram me adūsus nom̄ ihū na
zareni debere multa cōtraria agere:
qd̄ ⁊ feci ierosolis. Et multos scōrū ego
ī carceribz inclusi. a p̄ncipibz sacer